

Wie in het onderwijs werkt, wordt twee keer gepakt door de regeringsmaatregelen

Wat je als militant moet weten over de acties van 29 september en 7 oktober 2016

Als burger betaal je meer en krijg je minder in ruil

Als burgers lijden wij onder de afbraak van de publieke dienstverlening en houden we dat we aan het einde van de maand steeds minder over: indexsprong, meer btw op elektriciteit, hogere accijnzen, stijging van de schoolfactuur én van het inschrijvingsgeld in het hoger onderwijs,...

Volgens onze regeringen is dit de enige manier om ons sociaal systeem in stand te houden en onze economie weer op de rails te krijgen. Voorlopig beperken de dagelijkse berichten zich echter tot ontslagen en sluitingen.

Naar onze alternatieven – een rechtvaardige fiscaliteit en meer middelen voor onderwijs en de publieke sector – hebben de regeringen geen oren. Voor een rechtse beleidskeuze willen ze wel middelen vrijmaken: de volgende jaren verhogen ze de militaire uitgaven met een astronomisch bedrag.

Bovendien blijft ze halsstarrig weigeren werk te maken van een rechtvaardige fiscaliteit. Fraudeurs worden met rust gelaten, (super)rijken hoeven zich geen zorgen te maken over een eventuele vermogensbelastingen.

In het onderwijs word je een tweede (en derde) keer serieus gepakt.

De 'hervorming' van de pensioenen komt voor ons zeer hard aan, zeker als je niet altijd (voltijds) gewerkt hebt. Perioden van werkloosheid of van deeltijdse arbeid maken dat je minder vlug voldoet aan de voorwaarden om op pensioen te gaan. Nogal wat vrouwen bevinden zich in deze situatie.

Ook de diplomabonificatie gaat eraan. Vroeger kon je de duur van je studies laten meetellen om te bepalen (1) wanneer je met pensioen kon gaan én (2) hoeveel je pensioen zou bedragen. Nu wordt de diplomabonificatie afgebouwd, waardoor je al vlug twee of drie jaar verliest voor je pensioen.

Het wordt dus langer werken – tot een eind na je 60ste – voor een lager pensioen.

Langer werken veronderstelt werkbaar werk. Vroeger had je de 'gewone' loopbaanonderbreking. Je kon zonder opgave van reden minder gaan werken en kreeg als compensatie voor het loonverlies een uitkering van de RVA en eventueel een premie van de Vlaamse gemeenschap. Vooral 50+'ers maakten hier dankbaar gebruik van.

Ook dit is verleden tijd. De 'gewone' loopbaanonderbreking is afgeschaft. Wie deeltijds wil – of moét – werken, is aangewezen op Verlof of Afwezigheid Verminderde Prestaties, maar het loonverlies wordt niét gecompenseerd door een uitkering of een premie. Wie niet meer voltijds kan werken en zich evenmin loonverlies kan permitteren, komt in een moeilijke situatie terecht.

Maar ook de jonge collega's zullen voelen wat dit betekent. De eerste jaren van je loopbaan voel je misschien wel de nood om wat meer tijd te besteden aan je kinderen, omdat ze ziek zijn of extra aandacht nodig hebben, of gewoon omdat je wat meer bij hen wil zijn.

Tenslotte zal een deel van het onderwijspersoneel – de contractuelen in het hoger en in het leerplichtonderwijs – de gevolgen van de Wet-Peeters (zie www.planpeeters.be) voelen. De klassieke 38-urenweek, die mee de werkdruk beperkt, wordt immers op losse schroeven gezet. De vraag is wanneer het principe van de annualisering van de arbeid – je prestaties worden niet op weekbasis bepaald maar over het ganse jaar – algemeen wordt ingevoerd in het onderwijs.

Hete herfst

Op 29 september is er een betoging (met stakingsaanzegging), op 7 oktober is er een algemene staking.

ACOD Onderwijs roept je op om je hierbij aan te sluiten. Laat je horen en zien, voor een nieuw beleid, voor een beleid dat rechtvaardig is en onze economie echt weer op de rails krijgt.

Bovendien verzetten we ons ook tegen de invoering van de handelsverdragen (TTIP en CETA) die de machtsposities van de multinationals enorm zullen versterken. Op 20 september (17.00u) laten we dat zien door te betogen in de Europese wijk in Brussel.

Meer info vind je op onze website (www.acodonderwijs.be).